

Stadse Fratsen - Lokaal

Vandaag om 14:58 uur

Twee dames uit Brabant marcheren op stevige schoenen langs de Kampsteeg achter Noordlaren. Stukje Pieterpad. Ze passeren een groep van enkele tientallen bewoners uit het gebied die in verhit debat zijn met wethouder Philip Broeksma. „Over zonnepanelen? Hier?!”

De dames hebben al heel wat Pieterpad in de benen. „Maar echt, dit is een van de mooiste stukjes Nederland...”

Dat vinden de bewoners van dit landelijke gebied ook. Vandaar dat ze met tientallen tegelijkertijd hiernaartoe zijn gekomen omdat ze wisten dat de GroenLinks-wethouder hier zou komen kijken. Het was de bedoeling op het stadhuis om het ‘klein’ te houden. Een handjevol omwonenden in gesprek met de wethouder op een paar locaties waar eventueel zonneparken komen. Beheersbare bijeenkomsten. Maar dit is geen handjevol, dit zijn een paar handen vol.

De discussie maakt duidelijk waarom er nog maar zelden bijeenkomsten over omstreden onderwerpen worden gehouden waarbij grote groepen burgers tegelijkertijd worden bijgepraat over een omstreden onderwerp (denk aan een verslaafdenopvang, denk aan windmolens). Liever organiseert de gemeente (met partners) ‘inloopbijeenkomsten’ waar individuele Stadgers meteen drie ambtenaren of andere belanghebbenden in de nek hebben die ze vervolgens doodgooien met informatie en argumenten waartegen de meeste mensen ook niet zo snel zijn opgewassen.

Op de Kampsteeg blijkt maar weer dat dertig mensen meer weten dan één. Vrijwel elk argument van de wethouder en zijn drie assistenten valt als zaad op de rotsen en wordt gepareerd met tegenargumenten die echt een heel eind verder gaan dan ‘wij willen het niet’. De percelen zijn te klein. Het rendement staat niet in verhouding tot de schade die wordt aangericht. Een belangrijke verbinding tussen twee belangrijke natuurgebieden wordt bedreigd. Er is in elk geval één archeologisch monument over het hoofd gezien. En dan hebben ze het nog niet eens over de dassen en de reeën die hier leven.

De wethouder benadrukt dat er geen zonne-industrie komt zonder lokaal draagvlak. Wat is lokaal, vragen veel bewoners zich hardop af. Dat verdient nadere uitwerking, zegt de wethouder. Dat verbaast een omwonende: „Nadere uitwerking? Jullie zijn hier al vier jaar mee bezig!!”

Een van Broeksma’s assistenten zegt dat het lokale eigenaarschap een ‘ingewikkeld verhaal’ is. Navraag bij de energiecoöperatie die in Glimmen een zonnepark exploiteert leert dat je het begrip ‘lokaal’ ruim moet nemen. In dit zonnepark participeren, via een zogenoemde postcoderoos, al met al 324 huishoudens. Daarvan zijn 69 gevestigd in Glimmen. In Haren profiteren 115 huishoudens en in de stad 100 zonder dat ze dagelijks met een zee aan zwarte panelen worden geconfronteerd.

Broeksma bezweert dat er goed gekeken zal worden op welke manier het lokale eigendom in de zonneparken tussen Haren en Glimmen vormgegeven wordt. Het getuigt van grote klasse dat hij rustig en beleefd de soms nogal verhitte discussie voert. Hij neemt ook de tijd, waar hij zich had kunnen verschuilen achter een krap schema waarin hij de beoogde locaties voor zonne-industrie wil langsfietsen.

Maar de twee dames uit Brabant schudden intussen het hoofd. „Bij ons in het dorp wilden ze ook zonnepanelen. Is uiteindelijk niks van terechtgekomen.”